

Sygn. akt IV U 163/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sąd. Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014r. w S.

odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 stycznia 2014 r. (Nr (...))

w sprawie T. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala T. S. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2013 roku.

Sygn. akt IV U 163/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 07.01.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu T. S. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony T. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w nadzorze inżynieryjno-technicznym na budowach w przedsiębiorstwie (...) -system sp. z o.o.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony T. S. urodzony dnia (...) złożył w dniu 12.12.2013r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy T. S. w rozmiarze 28 lat, 6 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie uznał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że ubezpieczony w okresie od 01.07.1970r. do 17.02.2005r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa

Rolniczego w M. (przekształconym w 1998r. w (...) Sp. z o.o.). Od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia 31.01.1972r. pracował na stanowisku stażysty. W okresie od 01.02.1972r. powierzono mu stanowisko technika budowy. Od 20.06.1972r. do 11.04.1974r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po zakończeniu służby powrócił do pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego od dnia 02.05.1974r. na stanowisko technika budowy. Pracował na budowach budynków rolniczych i bloków mieszkalnych. Były to budynki z tzw. wielkiej płyty. Do jego obowiązków należał nadzór inżyniersko-techniczny w tym: wystawianie zleceń roboczych, umów brygadam pracującym, rozdzielanie pracy robotnikom, kontrola, a także osobiste wykonywanie niektórych prac (zakres obowiązków k. 12 akt osobowych). Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Od dnia 01.12.1976r. T. S. otrzymał angaż na stanowisko kierownika budowy. Do jego obowiązków należała organizacja i kontrola robót na wyznaczonych obiektach, nadzór nad wykonywaniem robót (zakres czynności k. 26 akt osobowych). W okresie od dnia 01.05.1979r. do 31.01.1980 r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku starszego mistrza budowy. Zakres jego obowiązków obejmował: przejmowanie od kierownika budowy robót wraz z ustalonym planem produkcyjnym, sporządzenie umów akordowych i zleceń roboczych, ustalanie planów dla brygadzystów, zaopatrywanie pracowników w narzędzia, udzielanie szkoleń stanowiskowych, odbieranie robót i inne czynności określone na k. 21- akt osobowych. Czynności te ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Od dnia 01.02.1980r. ubezpieczony otrzymał angaż na stanowisko kierownika budowy (k. 24 akt osob.) i na tym stanowisku pracował do końca okresu zatrudnienia. Na odcinku kierowanym przez ubezpieczonego jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie jako prace w szczególnych warunkach. T. S. wykonywał nadzór inżyniersko-techniczny przy montażu budynków z wielkiej płyty, robotach betoniarskich, zbrojarskich, spawalniczych. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.15v, 14v), zeznania świadków: B. C. (k. 15), R. Ł. (k. 15), akt osobowych, akt ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 32 ust.1 cytowanej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3. Z treści ust. 4 tego przepisu wynika, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy dotychczasowe, do których odsyła przepis blankietowy, to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z wykazem A dział XIV pkt 24 rozporządzenia do prac w szczególnych warunkach zalicza się kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

W ocenie Sądu T. S. spełnił powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w spornych okresach wykonywał pracę przy dozorze inżyniersko-technicznym na budowach obiektów przemysłu rolno- spożywczego i bloków mieszkalnych. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie B. C. (k. 15), R. Ł. (k. 15), którzy razem z nim pracowali. Wiarygodność zeznań powoda i świadków znajduje potwierdzenie w aktach osobowych. Zdaniem Sądu został spełniony warunek wykonywania dozoru na oddziałach i wydziałach, w

których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Z zeznań ubezpieczonego i świadka wynika, że T. S. dozorował brygady pracowników budowlanych. Byli to betoniarze, zbrojarze, dekarze, ale przede wszystkim nadzorował montaż wielkiej płyty na wysokości (Dział V ust. 5 pkt. 2 zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty – Dz.Urz. M.B. z 1983r. nr 3, poz.6) – monter konstrukcji żelbetowych i prefabrykowanych na wysokości). W ramach jednej dniówki roboczej T. S. nadzorował wszystkie brygady pracujące w danej chwili na budowie. Niewątpliwie wykonywane były prace w szczególnych warunkach. Wykonywali je betoniarze, zbrojarze, montażyści, dekarze (dział V pkt. 4,5,6,9 oraz dział XIV pkt. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.)). Można zatem stwierdzić, że podstawowymi pracami wykonywanymi na budowach nadzorowanych przez ubezpieczonego były prace wymienione w wykazie. Pracę kierownika budowy ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres ponad 15 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.